

Futbalová vojna

[21.06.2018; Denník N; Publicistika; s. 10; MAREK VADAS]

Len nájsť krajinu, ktorá by si zaslúžila poctu organizovať majstrovstvá sveta menej ako Rusko

DENNÍK MAREKA VADASA

Je sviatok futbalu a som na ňom chtiac-nechtiac prítomný aj bez zapnutia televízie. A mám v tom poriadny futbal. Kamerun, ktorý je takmer mojím druhým domovom, je na prahu občianskej vojny a tak som namiesto cesty do stredu Afriky odkázaný na tamojšie médiá. Situáciu sledujem na desiatkach spravodajských webov, časopisov a novín, beriem všetko, čo príde, od politiky cez kultúru, vedu až po šport.

Množstvo z webov začínalo podobne ako u nás zázračnými lekárskymi radami, prešlo k jednoduchej liečbe rakoviny, do neba volajúcim nezmyslom a identickým konšpiračným teóriám ako v našom priestore. Pokračovalo materiálmi, podnecujúcimi k nevráživosti voči Francúzsku, Európskej únii a USA. Teraz je ich hlavnou témou niečo celkom iné a zdánlivo neškodné. Hoaxy v africkom mediálnom priestore momentálne dokonale nahradila šou s futbalovou loptou. Čečenský tyran Ramzan Kadyrov sa na trávniku usmieva vedľa vyplašeného Egyptana Mohameda Salaha, o pár hodín neskôr ich vystrieda portrét Putina s kamerunským útočníkom Samuelom Etom a ďalšími hviezdami. Čo dokáže vyvolať väčšie sympatie u fanúšikov ako fotografia v spoločnosti ich futbalového idolu? Majstrovstvá sveta vo futbale sú najsledovanejšia športová udalosť. Viac ako miliarda ľudí na celom svete sleduje zápasy a s nimi Putinove úsmevy. Podobnú ruskú športovú parádu za miliardy dolárov sme mali nedávno možnosť vidieť na Zimných OH v Soči vo februári 2014. Tesne po ich skončení ruské špeciálne jednotky obsadili ukrajinský Krym a onedlho ho v rozpore s medzinárodným právom pripojili k Ruskej federácii. Nasledovalo rozpútanie konfliktu na východe Ukrajiny, v ktorom zomrelo viac ako desaťtisíc ľudí a podpora tamojších separatistov, ktorá trvá dodnes. Okrem toho Rusko už desať rokov okupuje dvadsať percent Gruzínska na území Južného Osetska a Abcházska a výpočet konfliktov, ktoré rozpútalo, by nestačil na rozsah tohto článku. K tomu obmedzovanie ľudských práv, väznenie oponentov, vraždy novinárov... Aj keby sme do športu alibisticky neťahali politiku, máme pred sebou násilie na štadiónoch a aféry so štátom podporovaným dopingom. Len veľmi ťažko si môžeme predstaviť krajinu, ktorá by si zaslúžila poctu organizovať majstrovstvá sveta menej ako Rusko. A predsa sa stalo. Medzinárodná futbalová federácia FIFA mu ho pririekla a následne čelila najväčšiemu korupčnému škandálu vo svojej histórii. Vyriešil sa rezignáciou jej vedenia, no rozhodnutia sa nezmenili. Šampionát a prezentácia nablýskaného Ruska pred svetom sa začali. Futbal nie je len obľúbený spôsob zabíjania času pred obrazovkou a čakanie na to, koľkokrát sa podarí dostať guľu do siete. Je to šou, PR a biznis.

Už dávno vieme, že šport a fair-play k sebe nepasujú, tak prečo by som sa mal čudovať. Diktátora Putina u nás nakoniec milujú nielen fašisti na čele s Kotlebom, predseda Národnej rady, bývalý premiér a množstvo tragikomických postavičiek. **Medzinárodný dom umenia pre deti BIBIANA** si tiež dal pekný vlastný gól – **výstavou** Priateľíme sa s Ruskom.